

[Kristen Amby.]

Grupperne B og C, Landkommunerne. Her er det Ejendomsskatterne, der spiller ind. Forskellighederne i den paalagte Skat af en vis given Indtægt, som synes at være meget store efter Ministerens Forslag, kan for en stor Del forklares ud fra de forskellige Forhold, der er med Hensyn til personlige Skatter og Ejendomsskatter i de forskellige Kommuner. Man kan altsaa ikke bygge paa disse Tabeller, før disse Forhold er draget med ind i Beregningen.

At Skatten paa en Indtægt f. Eks. paa 1 200 er meget større i den Kommune, der maaske kun har 20 pCt. af sine Indtægter paa Ejendomsbeskatningen, end i den, der maaske har 70 pCt., er uden videre klart, men det siger egentlig ikke noget om, at der er saa forfærdelig ulige Forhold i de to Kommuner, som man maa bøde paa ved et Forslag som dette. Vil man beregne Uligheden, maa man i alt Fald først sætte en ensartet Grundskat i Kommunerne og saa spørge, hvordan Indtægten vil blive beskattet. Der vilde være Mening i, hvis man i disse Bilag havde beregnet ud fra den samme Grundskyldspromille, hvordan Indtægterne vilde blive beskattet i de forskellige Kommuner.

Jeg kan da med Rette om disse Tabeller, for saa vidt de skal være Udtryk for Skattetrykkets Ulighed, sige: Om igen, Hr. Minister!

Til disse mere almindelige Bemærkninger vil jeg gerne føje den politiske Bemærkning, at det maa forekomme lidet rimeligt for Lovgivningen at foretage et indviklet Udligningsarbejde Kommunerne imellem, før den Ulighed, der alene beror paa Kommunernes egen forskellige Ligning, er forsøgt bragt ud af Verden, og før som Følge heraf Borgerne i de enkelte Kommuner faar Sikkerhed for, at de ikke ved en forskellige Ligning behandles i høj Grad ulige, skønt de maaske nyder de samme kommunale Goder og Kommunerne i øvrigt med Hensyn til Udgifter og Indtægter er ens stillede. I alt Fald, kan jeg tilføje, rent sagligt maa dette Forhold dog bringes i Orden, naar man vil tale om Udligningen som en Retfærdighedshandling.

Jeg vender mig herefter til Lovforslagets Principper og Enkeltheder. Det gaar, som allerede berørt, ud paa, at visse kom-

munale Udgifter, der fornemmelig har Karakteren af lovbundne Udgifter, lettes for Kommunerne og overføres til en Udligningsfond, hvis Midler skaffes til Vejleds ved en fælles kommunal Grundskyld og en fælleskommunal Ejendomsskyld, dels ved en fælleskommunal Indkomstskat og Formueskat. Det vil være naturligt at følge Lovforslagets Disposition, som i Afsnit I behandler de Lettelser, Kommunernes Udgifter gøres til Genstand for, og i Afsnit II de til dette Formaal paalignede Skatter, selv om man naturligvis ved Omtalen af det ene ogsaa maa komme til at berøre det andet.

Lettelsen vil, som det fremgaar af Bilag 8, hvor det er tydeligt stillet op, forme sig saaledes, at Hovedstaden faar en Minuslættelse paa 10,2 Mill. Kr., det vil sige skal betale 10,2 Mill. Kr. mere i Skat, end den faar i Lettelse. Købstæderne faar en Lettelse paa 3,5 Mill. Kr. og Landkommunerne en Lettelse paa 7,7 Mill. Kr., idet dog 4,1 Mill. Kr. af denne Lettelse gaar over Amterne.

Set under eet kan det næppe siges at være nogen dyberegaaende Reform, det er en Overflytning af 11,2 Mill. Kr. fra Hovedstadskommunerne til Købstæderne med 3,5 Mill. Kr. og til Landkommunerne med 7,7 Mill. Kr. Og det kan i høj Grad gøres til Genstand for Tvivl, om det er betimeligt, at Hovedstaden skal af med 10 Mill. Kr. mere, end den lettes for, naar henses til, at en given Indtægt har en adskillig ringere Købeevne i Hovedstaden end i Købstæderne og fornemmelig end i Landkommunerne. Men herom skal jeg tale senere, naar jeg kommer til Afsnit II. Jeg mener altsaa ikke, at det set under eet er nogen videre dybtgaaende Reform, der her er Tale om.

Spørgsmaalet er saa, om der i den indbyrdes Udligning mellem Kommunerne skabes en saadan Lettelse for de daarligst stillede Kommuner i de Udgifter, Kommunen ikke er Herre over, at Skattetrykket kan gaa føleligt ned, naturligvis baadeder, hvor det er Indkomstskatten, der trykker haardt, og der, hvor det er Ejendomsskatterne, der trykker haardt. Det er meget vanskeligt at skønne over paa Grundlag af det Materiale, Ministeren har givet. At de kommunale Udgifter falder, er uden videre klart, det gør de selv i de mest vel-